

tale, hvad det forekommer mig, at de rettelig kunne give Anledning til at udtale her i denne Forsamling. Der foreligger jo to Lovforslag, det ene om Bidrag af Statskassen til Understøttelseskasser for arbejdsløse, som efter sit Indhold er bestemt til at være et vedvarende Forhold, det andet om Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed, som er bestemt til at være et øjeblikkeligt Forslag. — Hvad det første Forslag angaar, forekommer det mig, at man ved at læse det igennem faar det umiddelbare Indtryk, at det er meget ensidigt affattet. Først og fremmest ses det jo, at den Hjælp, som man kræver af Statskassen, kræver man slet ikke til de fattige og nødlidende. Den kræver man til en Del Mennesker, hvoraf desværre rimeligvis altid en Del ere fattige og nødlidende, men for hele den store Kreds af Arbejdere, som staa uden for Fag- og Arbejderforeningerne, har man slet intet Hjertelag. Naar vi høre alle disse rørende Udtalelser, som vi have været Vidne til i Dag, er det jo ganske mærkeligt at se paa Forslaget og se, at Hjertelaget holder op, saa snart vi ere uden for de bestaaende Fag- og Arbejderforeninger. Forslaget er ogsaa i en anden Henseende ensidigt derigennem, at der efter alt, hvad der Tid efter anden er kommet offentligt frem, ogsaa i Bladet „Socialdemokraten“, ikke kan være nogen som helst Tvivl om, at i alt Fald den største Part af disse Foreninger foruden at forfølge deres faglige Formaal tillige som en Bestanddel af deres Formaal sætte sig en ensidig Politik til Maal. Begge disse Omstændigheder forekomme mig at maatte bevirke, at man paa ingen Maade vil kunne gaa med til et Forslag som dette. Vil man gaa med til et Forslag om Understøttelse for arbejdsløse, maatte det være et Forslag af en ganske anden Natur end det, som der her foreligger. Det maatte da være et Forslag, som i lige Grad kunde komme alle arbejdsløse til gode, hvad enten de høre til Fagforeningerne eller staa uden for disse. Det maatte være et Forslag, som i lige Grad kunde komme alle arbejdsløse til gode, hvad enten de ere Socialdemokrater, eller de ere Venstremænd, eller de ere Højremænd. Det forekommer mig, at Forslaget intet af disse Krav opfylder, og dertil kommer, at dette Forslag ogsaa i en anden Henseende er meget ensidigt, nemlig over for Kommunerne. Forholdet er jo, som vi allesammen vide, det, at de arbejdsløse, som omfattes af dette Forslag, væsentlig

ere bosatte i ganske enkelte Kommuner i Landet, saa at dette Forslag i Virkeligheden gaar ud paa et aarligt Bidrag til ganske enkelte Kommuner i Landet, hvilket skal betales af samtlige Landets Borgere, altsaa ogsaa af Borgerne i de Kommuner, hvor der ikke findes nogen Arbejdsløshed. Naar jeg har fæstet Øjet ved denne Mangel i Forslaget, da har det baade i Aar og ogsaa i tidligere Aar forekommet mig, at Forslaget i det hele havde en ganske fejl Adresse. Det var, forekommer det mig, et Forslag, som ikke skulde frem til Rigsdagen, men som derimod skulde frem i Kommunalbestyrelserne i de Kommuner, hvor de Arbejdere, i hvis Fag der var Arbejdsløshed, og som paa-tænkes støttede ved Forslaget, særlig leve og ere bosiddende. Men det er naturligvis saa overmaade nemt blot at komme her og stille Krav til Statskassen. De ærede Forslagsstillere sidde jo alle eller næssen alle hver i sin Kommunalbestyrelse, men det er naturligvis meget nemmere at komme frem med et Forslag her i Rigsdagen, og naar det ikke her gennemføres, at lade det bero der ved. Det forekommer mig at være en meget naturligere Vej at gaa, om Forslagsstillerne hver i sin Kommune drog Sagen frem, og naar det viste sig, at der i de paagældende Kommunalbestyrelser, var Tilbøjelighed til at gaa den Vej, Forslaget foreskriver, da at fremkomme her i Rigsdagen med et Forslag til en Lov om Tilladelse for Kommunalbestyrelserne til at anvende Penge-midler paa en saadan Maade, for saa vidt dette ikke kunde ordnes allerede paa Grundlag af den bestaaende Lovgivning. De ærede Forslagsstillere have imidlertid aabenbart ikke haft Øje for Forslagets store og totale Ensidedighed, og dele rimeligvis slet ikke denne min Opfattelse. De komme altsaa til Statskassen og forlange, at den med Forbigaaelse af de paagældende Kommuner skal udrede et Bidrag til Foreninger, der væsentlig kun virke i enkelte Kommuner, og som ikke en Gang i disse Kommuner omfatte alle de paagældende Arbejdere. Men naar de forlange dette, synes det mig, at det første Krav, der maatte stilles til dem, et Krav, som det forekommer mig, at de ogsaa selv paa Forhaand maatte opfylde, var, at de maatte vise, at disse Foreninger ikke vare i Stand til med deres egne Midler at løse den Opgave, at yde Hjælp i Tilfælde af Arbejdsløshed, som de blandt andet have sat sig. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) frem-satte i Gaar en Række statistiske Oplys-